

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

90 Quare emphiteuta in ecclesiastica emphiteusi non debet solvere onera
pro sua portione. Statuta laicorum non includunt bona ecclesiae
emphiteutica penes laicos existentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

si quas ruinas, num. 4, & de sacrosan. eccl. & Iul. Clar. sent. lib. 4, §. emphiteusis, quest. 34.

86 Quarto, † quando, servatis servandis, ecclesia dat domum, seu prædium ecclesiasticum de mensa ecclesiæ laico in emphiteusim perpetuam, seu ad tertiam, sive aliam generationem, aut aliud limitatum tempus sub annuo conventu, canone, seu responsione, Apostolica auctoritate ad formam dictæ extravag. ambitiosè, cap. 1, eodem titul. in 6, & Rot. divers. decis. 178, num. 8. & 10, par. 2.

87 Primo casu, † quo emphiteusis est laicalis, emphiteuta pro illo utili dominio debet onera pro sua portione, & dominus directus pariter pro sua subire, idque semper procedit, & servatur quando-cunque sumus in emphiteusi laicali & in his terminis procedit opinio, Iul. Clar. sentent. lib. 4, §. emphiteusis quest. 46, ubi testatur ita à senatu servari solere, cuius opinio (cùm scripserit in terminis, in quibus directus dominus onera tenetur pro sua portione persolvere) necessariò procedit inter directum dominum & em-

88 phiteutam laicum † cùm personæ ecclesiasticæ, & eorum bona ab omnibus oneribus laicalibus sint exempta, Abb. in cap. fin. de reb. eccl. non alienan. Ancharan. conf. 12, num. 2, vers. sed sic circa, Ruin. conf. 3, col. 3, & 8, lib. 5, in huiusmodi terminis, etiam procedunt allegata per Alexan. conf. 10, lib. 1, n. 11, conf. 35, num. 12, lib. 4, & conf. 4, num. 3, lib. 5, qui consulit inter personas merè laicas, & super bonis merè laicalibus, ut aperte colligitur ex facti specie eorundem consiliorum, & dict. conf. 101, num. 11, ubi incidenter tangit, & refert opinionem

scribentium, laicum teneri ad collectas solvendas propter fructus, quos percepit, & doctores tenere, ita de consuetudine solitum esse servari. Unde consuetudo præsupponit jus commune in contrarium, & quid hoc casu, & alijs contra immunitatem, & libertatem ecclesiasticam operari possit consuetudo, infra patebit.

89 Quòd autem † emphiteuta bonorum ecclesiasticorum respectu utilis domini onera persolvere teneatur, tenentur Ifern. & affl. in tit. qua sint reg. in ver. plaustrorum. Luc. de Pen. in l. 1, colum. 2, C. de impon. Luc. deser. lib. 10. Alexand. Federic. de Sen. Soc. Ias. Birun. Purpur. & Craver. quos citat, & sequitur Sol. in comment. constit. antiq. Sab. sub rubr. de jur. emphiteut. glossa 2, num. 26, quibus addo Alvar. Valas. de jur. emphiteut. quest. 17, sub num. 11, & Molin. tract. 21, de contrad. disput. 456, num. 5, dummodò in ultimam ipsius rei deducatur ea summa, quam pro ipsa re nomine pensionis, vel census, præstat ecclesiæ, ut inquit gloss. super cap. Reg. Caro 2, sub rubr. quod Cler. cleric. viv. non com. vers. adde quod si res ecclesiastica. Contrarium tamen ex eo apparet, † quòd statuta laicorum non includant bona ecclesiastica; etiam quòd eorundem bonorum utile dominium sit penes laicos, quod probat text. in cap. qua in Ecclesiis, & ibi Abb. num. 2, Imol. num. 7, Dec. num. 6, alias num. 9, Bero. num. 6, Mantun. num. 8, & 7, Riminal. Iun. num. 61, & seq. de constitut. facit cap. bene quidem circa fin. 96, distinct. Et hæc est communis opinio canonistarum, quam tenet etiam in l. private num. 2, C. de excus. Hun. lib. 10, qui inquit Pe-

rubi

ruffi de consuetudine non seruari. Sed †
 91 consuetudo præsupponit jus commune
 in contrarium, & consuetudo vnius Pro-
 vincie non extenditur ad alias, eandem-
 que opinionem Bart. sequitur, ibi Ang.
 loquens in bonis livellariis, & Iaf. in l. 1.
 num. 31. C. de jur. emphiteut. Purp. in l.
 placet, 23. C. de sacr. sanct. eccl. glos. vnic.
 in l. honorem, ff. de muner. Petr. de Vbal.
 latè in tract. suo de collect. in ult. char. col-
 lum. 3. vers. queritur in dubium, Bertach.
 in repert. sub ver. collectam emphiteuta
 Cassan. in consuet. Burgun. rubr. 4. §. 6. n. 5.
 in text. vers. & supporte la motitie. Ripa
 cons. 22, lib. 2. respon. num. 14. Sylu. cons. 9.
 per tot. & cons. 47. Ruin. cons. 3, volum. 5.
 Bufsat cons. 42. num. 22. Bossi. in titu de
 princip. num. 123 Surd. post alios per ip-
 sum citatos in cons. 301. num. 62. volum. 3.
 Card. Tuse. præb. conclus. iur. concl. 557.
 num. 18, tom. 3.

Et est ratio, † quia ecclesiastica prædia
 92 non sunt sub potestate laicali, ut est com-
 munit opinio, de qua testatur idem Surd.
 sub. d. nu. 62. in fin. & pro hac conclusio-
 ne, quæ est communis, ac pluribus, &
 gravioribus auctoritatibus, rationibusque
 falcita fuit, à Senatu Pedemontano deci-
 sum, & revocatæ sententiæ contra eandem
 opinionem latæ, ut testat. idem Sol. sub eod.
 n. 26. qui nihilominus conatus fuit sustine-
 re dictam eius opinionem, pro qua
 ipse sententiam protulerat ex supra,
 & aliis infra adducendis, reproba-
 tam.

Si autem dubitatur de natura emphi-
 93 teusis ecclesiasticæ, & allegetur bona fuis-
 se in emphiteusim à laico in præjudicium
 status laicalis ab ecclesia recepta, † tunc
 onus probandi laicis incumbit: tum, 97

quia fraus nunquam præsumitur, tum etiam
 jam, quia omnia bona ecclesiæ donata,
 præsumuntur libera cap. noverint, 10. q. 1.
 Archid. cap. tributum, num. 5. 23. quest. 8.
 & Iac. de S. Georg. in tract. de feud. §.
 qui quidem investiti, num. 9.

Tertio verò casu etiam, quòd bona
 sterilia ecclesiæ per emphiteutam laicum
 reducantur ad culturam, aut super area
 domus ædificetur, pro illis meliorantis
 concernentibus utile dominium collectæ
 non sunt exigendæ: quia † immunitas
 94 concessa prædio ecclesiastico, quod est
 principale, competit & melioramentis,
 & superædificato, quæ sunt accessoria, c. q.
 circa & glos. in c. cum capelle, de privil. & ita
 per prædicta, & alia, per ipsum allegata
 consuluit Alexand. in cons. 193. num. 3. nu.
 5, & 6, lib. 2:

Et procedit regula, † quod accessori-
 um sequitur naturam sui principalis, cap.
 accessorium, de re reg. jur. in 6, & ideo, si
 quis aream pauci momenti in emphiteu-
 sim dederit, super qua fuerint fundata ædi-
 ficia magni valoris, puta alta turris, vel
 amplæ ædes in casum devolutionis ob-
 culpabilem caducitatem, propter quam
 melioramenta amittuntur pro nova in-
 vestitura, & receptione novi emphiteutæ
 † quinquagesima, quæ solvitur domino
 96 directo à novis emphiteuticis, ut l. fin. C.
 de jur. emphit. debetur tam pro valore &
 æstimatione juris, vel ædium, quam pro a-
 reæ per text. in l. 1. §. quod ait ff. de super. & post
 ord. & Abb. ita decidit, lat. in l. fin. num.
 44. C. de jur. emphiteut. Boer. decis.
 19, num. 3, Rimin. Iun. cons. 1, in
 fin. Amed. à pont. de laudem, quest.
 8, vers. Sed redeundo

Emphiteusis enim † ad hunc finem con-
 cede-

D d d d

cede-